

Paraules del final de la missa Exequial de la meva mare -15. Febrer.2013

Al moment de l'ofertori hem escoltat amb un silenci frapant el cant d'Anna Maria Prada:

*Cuántas veces siendo niño te rece;
Con mis besos te decía que te amaba.
Poco a poco, con el tiempo, alejándome de Ti
Por caminos que se alejan me perd.
Hoy he vuelto, Madr, a recordar
cuántas cosas dije ante tu altar,
y al rezarte puedo comprender
que una Madre no se cansa de esperar*

*Aunque el hijo se alejara del hogar,
una madre siempre espera su regreso.
Que el regalo más hermoso
que a los hijos da el Señor
es su madre y el milagro de su amor...*

Ens parla de la Mare Celestial i, també el podem aplicar a la mare que ens deixa. “Una mare mai es cansa d’esperar”...”amb els seus besos ens recordava que ens estimava”.

El meu germà i jo som conscients que el regal més gran que ens dóna el Senyor és la mare i el miracle del seu amor, la nostra mare Anita.

Mare de Déu del Castell, Mare bona que ha vetllat la nostra vida i el nostre poble.

Des de que Mn. Tarragona va restaurar l'ermita i entronitzà aquesta imatge, ha entrat en la nostra historia personal i de poble. Esperem que Ella, bona Mare, hagi obert els seus braços a l'anostra mare, que tant bé ha complert el seu paper de mare.

“Verge Pura i singular – Mare de Déu del Castell

Vulgueu-nos sempre ajudar i a tot mal doneu remei”.

La nostra mare ha esta mare dins la nostra petita llar, on ella, com totes les mares, ha anat forjant la vida dels fills.

Mare que ha eixamplat les seves atencions vers tots els nebots. Ella ha estat l'última de tota la generació de germans. Em deia un dia, ja fa temps, “Nen, ja hem quedo sola. He anat acompanyant a tots, i només quedo jo”. Gràcies, perquè l'heu tractat com la vostra segona mare.

Mare per tants mossens que han acompanyat d'una manera més propera al seu fill en el ministeri sacerdotal. Ja a Tragó, casa nostra era el lloc d'acollida des mossens que pujaven a substituir al rector del poble. Mn. Ezquerria, els mossens del muntanya, els col·laboradors del Carme, els mossens Robert, Lucas, Juan Carlos, Santiago i Dismas. Quan va ser admesa a la Residència de Sant Domènec, hi entrà com a Mare d'un sacerdot ocupant una de las habitacions que el bisbat d'Urgell té reservades pels mossens. El meu germà i jo, volem fer patent el nostre agraïment al bisbat d'Urgell per aquesta atenció vers la nostra mare.

No podem deixar d'esmentar la nova família que des de fa 12 anys ha anat atenent amb gran delicadesa i amor a la nostra mare. Em refereixo a la Residència de Sant Domènec. Què bé s'hi ha trobar.” *Mare, com esteu?... “Bé,... Molt rebé. No em falta res. Hem tracten molt bé”.*

Aquestes expressions o altres similars, que tots hem sentit, expressen la qualitat d'atencions de part de la Direcció i del personal de servei vers els membres que formen aquesta gran família. Gràcies a tots. Repeteixo: gràcies a tots i a totes les companyes de Residència. Els meus germans i jo som testimonis del molt que heu apreciat a la mare.

I permeteu-me que, després d'aquestes paraules d'agraïment, el pugui eixamplar a d'altres col·lectius:

Al Sr. Bisbe que tingut la deferència de presidir aquesta celebració;

Al presbiteri de Lleida i d'Urgell;

Als mossens de la parròquia de Balaguer, on la meva mare s'hi ha trobat com a casa pròpia.

Ella, dóna creient, "*el Senyor es complau en els qui creuen en ell*" (salm 146). Fidel a

l'eucaristia, membre de la associació del Carmel, Terciària franciscana, membre dels grups d'oració.

Gràcies a tots el que avui heu fet l'esforç de fer vos presents en aquesta cerimònia de comiat i de pregària:

- ✓ Al descendents del nostre poble natal, Tragó de Noguera;
- ✓ Al s que heu baixat de la Muntanya, Pont de Suert i comarca. Molts de vosaltres establireu uns lligams d'amistat amb el meus pares. Preguntar-me per la mare, era una realitat en totes les trobades pels carrers de Lleida.
- ✓ Gràcies als que heu pujat de Lleida, la majoria de les parròquies del Carme i de Sant Joan, als col·laborador en l'obra assistencial de Jericó, emigrants de diversos països... al Pare Daniel i a la comunitat romanesa ortodoxa
- ✓ Gràcies al cor que ha dirigit els cants i ens han ajudat a pregar amb més intensitat.
- ✓ Gràcies a la comunitat de Balaguer.

L' Anita, la mare, era dona senzilla, de fe i de cor alegre i universal

Que reposi en la pau del Senyor!